

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne **30. listopadu 2021** v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladany Woratschové a soudců Mgr. Tomáše Kubovce a Mgr. Libora Holého **odvolání obžalované V. Č.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx a **odvolání poškozených F. V.**, nar. xxx, **J. V.**, nar. xxx, **L. H.**, nar. xxx a **G. V.**, nar. xxx, všichni trvale bytem xxx, která podali proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 15. 9. 2021, č. j. 4 T 75/2021 – 411, a rozhodl

t a k t o :

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje pouze ve výroku o náhradě škody**, kterým byl poškozený F. V., nar. xxx, podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázán s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaná

V. Č.

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinna zaplatit poškozenému F. V., nar. xxx, trvale bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy v podobě duševních útrap částku 250 000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený F. V., nar. xxx, trvale bytem xxx, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

zkoumat, jakož i s eventuální objektivní odpovědností poškozeného jako řidiče dopravního prostředku. Obžalovaná poukázala na to, že dopravní nehoda se uskutečnila na přechodu pro chodce, kde platí v souvislosti s dopravními předpisy, zejména pak zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, objektivně vyšší obezřetnost s pravděpodobným ohrožením chodců v bezprostřední blízkosti frekventované silnice. Přestože znalec jako hlavní příčinu dopravní nehody uvedl nedbalé jednání obžalované, k jejíž vině se obžalovaná doznala, nelze bez dalšího odhlédnout od skutečnosti, že poškozený řídil motocykl přinejmenším v rychlosti mírně překračující maximální povolenou rychlost v oblasti s vysokou mírou osob překračujících silnici. Soud žádným způsobem toto nereflektoval, byť rychlost lze označit za rychlost nepřizpůsobenou místu a možnému ohrožení. Dle výpovědi svědkyně S. K. poškozený intenzivně brzdil, aby zabránil střetu. V době střetu jel rychlostí cca 42 km/h, jak vyplývá ze znaleckého posudku, když nelze odhlédnout zejména od místa zvýšeného pohybu množství chodců, nehody na přechodu pro chodce a intenzivního brždění motocyklu poškozeného. Obžalovaná namítla, že obvodní soud se nezabýval dalšími skutečnostmi na straně poškozeného, které mají význam nikoliv pro stanovení viny a trestu, ale škody, kterou v rámci regresu uplatňuje právě uvedená pojišťovna. Teprve spolehlivé vyvrácení možné spoluúčasti poškozeného z výše uvedených skutečností, lze rozhodnout o možné výši škody, kterou bude obžalovaná povinna uhradit, přičemž je na úvaze soudu, zdali je možné takové dokazování pravomocně vyřešit v rámci adhezního řízení. Na základě uvedeného považuje obžalovaná rozsah škody za sporný. Obžalovaná odpovídá zdravotní pojišťovně pouze v tom rozsahu, v jakém její zaviněné protiprávní jednání je v příčinné souvislosti s náklady vynaloženými na ošetření a léčení pojištěnce, a to poměrně dle pravomocně klasifikované výlučné odpovědnosti nebo odpovědnosti spoluzaviněné jak škůdcem tak poškozeným, přičemž nelze a priori výlohy a náklady nárokovat po škůdci a pouze presumovat jeho výlučnost odpovědnost, aniž by byla vyvrácena spoluúčast samotného poškozeného. Obžalovaná má za to, že výrok o náhradě škody je vzhledem ke všem okolnostem daného případu a k těžkosti spáchání trestního činu ve vztahu k obžalované předčasné a pro adhezní řízení nadstandardně určitelný a aplikovatelný. Obžalovaná navrhl, aby odvolací soud z důvodu § 258 odst. 1 písm. c), f), 2 tr. řádu zrušil výrok napadeného rozsudku o náhradě škody, kterým je obžalovaná podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinna zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 411 97 518, částku 1.444.516,- Kč, a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu dokazování, neboť vady nelze odstranit ve veřejném zasedání.

5. **Poškození 1) F. V., jeho rodiče 2) J. V. a 3) L. H. a sestra 4) G. V.** podali odvolání prostřednictvím svého zmocněnce. Odvolání všech čtyř poškozených směřuje proti výroku, kterým byli podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškození považují za hlavní pochybení soudu prvního stupně v nesprávnosti skutkových zjištění, což mělo za následek nesprávné právní posouzení. Poškození uplatnili svůj nárok řádně a včas, nároky, které byly požadovány, měly oporu v listinných důkazech. Tím, že obvodní soud přiznal Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR nárok na náhradu škody a poškozeným F. V., J. V., L. H. a G. V. nikoli, zvýhodnil velkou korporátní společnost nad samotným poškozeným F. V., který v tak mladém věku přišel jednáním obžalované o možnost vést normální život. Poškození nesouhlasí s argumentací obvodního soudu, že pojišťovna Kooperativa je připravena uhradit poškozeným F. V., J. V., L. H. a G. V. částku 2.000.000,- Kč, když nároky těchto poškozených byly uplatněny po pojišťovně přípisem ze dne 17. 5. 2021 a 28. 6. 2021. Na výzvy pojišťovny bylo vždy reagováno, avšak pojišťovna vyplatila dosud jen 378.982,- Kč. Jelikož obžalovaná nemá žádný majetek, je nezaměstnaná, je tato pojistka pro poškozené jediná možnost, jak získat finanční prostředky, které by pokryly dosud vynaložené prostředky za úraz, který byl způsoben obžalovanou. Obvodní soud mylně uzavřel, že nárok na náhradu škody za ztížení společenského uplatnění dosud nárokován nebyl, jelikož dosud nedošlo k ustálení zdravotního stavu poškozeného V.. Ze znaleckého posudku vyplývá, že trvalé následky jsou jisté, náhrada za ztížení společenského uplatnění poškozeného bude dle odhadu lékařů činit nejméně 5.000.000,- Kč. Poškození dále poukázali na to, že z emailu obžalované ze dne 6. 5. 2021 (č.l. 260)

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

paní Vokálové z VZP vyplývá, že obžalovaná příslib výplaty od Kooperativy směřovala na obě strany, neboť v tomto emailu obžalovaná VZP ujistovala, že učinila kroky k uplatnění nároků souvisejících s dopravní nehodou na pojišťovně Kooperativa, v rámci které je pojištěna, této pojišťovně nahlásila škodnou událost a předala i výzvu k zaplacení náhrady nákladů VZP. Pokud pouhý příslib obvodnímu soudu postačil, aby nebylo vyhověno nárokům poškozených, pak je zřejmé, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení. Je přitom povinností soudu spolu s výrokem o vině též rozhodnout o uplatněném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, pokud jsou pro to splněny zákonné podmínky, jak tomu je v daném případě, a soud nesmí zjevně bezdůvodně odkazovat poškozeného s uplatněným nárokem na náhradu škody na občanskoprávní nebo jiné řízení (srov. rozhodnutí krajského soudu v Brně, sp. zn. 2 To 15/1963, ze dne 23. 4. 1963). Poškození proto navrhli, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě škody a sám uložil obžalované povinnost nahradit poškozenému F. V. celkovou částku ve výši 1.234.799,50 Kč, poškozené J. V., matce poškozeného F. V., celkovou částku ve výši 828.765,- Kč, poškozenému L. H., otci poškozeného F. V., celkovou částku ve výši 682.500,- Kč a poškozené G. V., sestře poškozeného F. V., částku ve výši 477.750,- Kč.

6. U veřejného odvolacího zasedání zmocněnec poškozených 1) – 4) předložil listiny prokazující výši pojistného plnění pojišťovnou Kooperativa poškozenému F. V. s tím, že kromě částky 378.982,- Kč bylo dále hrazeno plnění z pojistné smlouvy v celkové výši 1 621 018 Kč, celkem tedy 2 000 000 Kč. Pojišťovna Kooperativa vycházela z nově předloženého znaleckého posudku o ohodnocení ztížení společenského uplatnění, které bylo vyčísleno částku 5 151 283 Kč a revizi bolestného, které bylo nově vyčísleno na 317 499 Kč. Částka 1 621 018 Kč byla připsána na účet zmocněnce poškozených dne 29. 11. 2021, první částka ve výši ve výši 378 982 Kč byla na účet zmocněnce poškozených připsána dne 24. 9. 2021. V závěrečném návrhu zmocněnec poškozených 1) – 4) uvedl, že v části, kde byla škoda uhrazena, poškození netrvají na její úhradě s tím, že rozhodnutí ponechá na úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad, přihlížeje přitom k vadám, které nebyly odvoláními vytykány, jen pokud měly vliv na správnost odvoláními napadených výroků a dospěl k závěru, že částečně důvodné je pouze odvolání poškozeného F. V., zatímco odvolání obžalované a poškozených J. V., L. H. a G. V. důvodná nejsou.
8. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny žádné procesní vady, pro které by musel být rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalované na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu věci. Obžalovaná v hlavním líčení **prohlásila svoji vinu**, tedy prohlásila, že je vinna spácháním skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě. Obvodní soud prohlášení viny obžalované usnesením podle § 206c odst. 4 tr. ř. přijal a rozhodl, že nebude provádět dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaná prohlásila vinu, tedy dokazování omezil pouze na skutečnosti potřebné pro rozhodnutí o trestu a náhradě škody. Vzhledem k tomu, že odvolání obžalované směřuje pouze proti výroku o náhradě škody, kterým jí byla uložena povinnost zaplatit škodu Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, odvolací soud výrok o trestu nepřezkoumával.
9. **Z podnětu odvolání obžalované** přezkoumal odvolací soud výrok o náhradě škody, kterým obvodní soud podle § 228 odst. 1 tr. ř. obžalované uložil povinnost zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 1.444.516,- Kč. Přezkumem spisového materiálu se odvolací soud přesvědčil, že poškozená VZP ČR nárok na náhradu škody vůči obžalované v trestním řízení řádně a včas uplatnila ve výši 1 444 516 Kč, a to včetně úroku z prodlení od právní moci rozsudku. VZP ČR tento nárok na náhradu škody doložila listinnými důkazy, které obvodní soud v hlavním líčení Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

řádne provedl a následně zhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř. Obvodní soud z těchto listinných důkazů (č. l. 103 – 131) dospěl ke správnému závěru, že se jednalo o výdaje zdravotní pojišťovny, které uhradila za léčení poškozeného F. V., a to v souvislosti s újmou na zdraví, kterou utrpěl nedbalostním trestním jednáním obžalované. Odvolací soud se přesvědčil, že náklady, které byly vynaloženy na léčení poškozeného F. V., s jeho zraněním souvisely a byly odůvodněné. Odvolací soud proto považuje tento výrok za správný a zákonný a odvolání obžalované nedůvodné. Proti výroku, kterým byla poškozená VZP ČR se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody (úroky z prodlení) podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, odvolání podáno nebylo.

10. Odvolací námítka obžalované spočívající v tom, že trestní řízení, které rozsudku předcházelo, je v rozporu s právními předpisy a zásadami trestního řízení dle § 2 a násl. tr. ř., shledal odvolací soud nedůvodné. Obvodní soud provedl dokazování ohledně náhrady škody v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. ř., tj. v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o uplatněném nároku na náhradu škody, která vznikla jako náklady za lékařskou péči o poškozeného F. V. v důsledku zranění, která utrpěl v souvislosti s jednáním obžalované, a která jsou popsána ve skutkových zjištěních obvodního soudu. Obvodní soud provedené důkazy řádně hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř. a jeho závěr, že zranění, která poškozený F. V. utrpěl, byla způsobena nedbalostním jednáním obžalované, jsou správná, když obžalovaná svoji vinu nezpochybňuje a tuto před soudem prohlásila. Obvodní soud proto v souladu se zákonem důkazy k prokázání viny obžalované neprováděl. Obvodní soud nepochybil, pokud převzal vyčíslení nákladů spojených s léčbou poškozeného F. V. a tyto v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obžalované zaplatit poškozené VZP ČR, neboť tyto byly prokázány listinnými důkazy a není pochyb o tom, že po jejich úhradě přešel regresní nárok na tuto zdravotní pojišťovnu.
11. Jako nedůvodné shledal odvolací soud námítka obžalované, které směřují do eventuální spoluúčasti poškozeného na dopravní nehodě a následně na nákladech za jeho léčbu. Závěry obvodního soudu, že škoda byla způsobena výlučně jednáním obžalované, jak je popsáno ve skutkových zjištěních napadeného rozsudku, a proto odpovídá i za následek v podobě způsobení zdravotní újmy poškozeného a za náklady spojené s jeho léčbou, jsou zcela správné. Vzhledem k námitce obžalované, že se obvodní soud nevypořádal s eventuální spoluúčastí poškozeného a jeho eventuální objektivní odpovědností za nehodu jako řidiče dopravního prostředku, neboť k nehodě došlo na přechodu pro chodce, kde platí v souvislosti s dopravními předpisy, zejména pak zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, objektivně vyšší omezitelnost, navíc v místě chodce frekventovaném, odvolací soud u veřejného zasedání přečetl znalecký posudek z oboru strojírenství – silniční a městská doprava (č. l. 146 – 183). Z tohoto znaleckého posudku vyplývá, že rychlost jízdy motocyklu byla 52 km/h, v době střetu 42 km/h, a že mírné překročení dovolené rychlosti nemělo na průběh nehodového děje a možnosti řidiče zabránit střetu žádný vliv. Obžalovaná jako chodkyně pravděpodobně nezačala přijíždějící motocykl vůbec registrovat, přičemž šla přes přechod na červený signál „stůj“. Řidič motocyklu na tuto situaci reagoval správně a včas, aby střetu zabránil, musel by jet rychlostí do 43 km/h. Příčina dopravní nehody byla jednoznačně a výlučně dána jednáním obžalované, která přecházela na červený signál „stůj“. Na základě těchto zjištění shledal odvolací soud jako nedůvodné uvedené odvolací námítka obžalované. Závěry znaleckého posudku byla zcela vyvrácena argumentace obžalované, že pokud poškozený řídil motocykl rychlostí mírně překračující maximální povolenou rychlost v oblasti s vysokou mírou osob překračujících silnici, spolupodílel se na nehodě. Této argumentaci obžalované proto nelze přisvědčit. Překročení povolené rychlosti o 2 km/h nemohlo mít na vznik dopravní nehody vliv, neboť dle závěrů znaleckého posudku by k nehodě nedošlo pouze v případě, že by motocykl jel rychlostí 43 km/h. K tomu však nebyl dán žádný důvod, neboť poškozený jel po široké ulici v místě s povolenou rychlostí 50 km/h, jel na zelenou a důvodně proto předpokládal, že účastníci silničního provozu budou respektovat vžitá, ustálená a zákonem o silničním provozu stanovená pravidla, v daném případě zákaz chodců přecházet ulici přes přechod, pokud svítí červený signál „stůj“, jak nečekaně učinila obžalovaná, přičemž přes Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

usilovné a včasné brždění nemohl poškozený jako řidič motocyklu střetu s obžalovanou jako chodkyní zabránit. Odvolací námitky obžalované, že se jednalo o místo, kde platí v souvislosti s dopravními předpisy, zejména pak zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, objektivně vyšší obezřetnost s pravděpodobným ohrožením chodců v bezprostřední blízkosti frekventované silnice, kde se pohybuje zvýšený počet chodců, že poškozená šla po přechodu pro chodce a že poškozený nepřizpůsobil rychlost jízdy místu a možnému ohrožení, shledal odvolací soud nedůvodné. Není proto žádných pochyb o tom, že střet s motocyklem řízeným poškozeným zavinila výlučně obžalovaná svým nedbalostním a nezodpovědným jednáním. Je to proto obžalovaná, která musí nést plnou odpovědnost za způsobený následek v podobě zranění utrpěných poškozeným a za náklady za jeho léčbu. Obvodní soud proto zcela správně uložil obžalované podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinnost zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 1 444 516 Kč, neboť se tato škoda prokazatelně vznikla v podobě nákladů vynaložených zdravotní pojišťovnou za léčbu poškozeného F. V. jako důsledku nedbalostního trestného jednání obžalované, kterou zdravotní pojišťovna v rámci regresu uplatnila, neboť poškozený se na vzniku této škody nijak nespolepodílel.

12. **Z podnětu odvolání poškozených F. V., J. V., L. H. a G. H.** přezkoumal odvolací soud též výrok, kterým byli tito poškození podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolací soud shledal částečně důvodným pouze odvolání poškozeného F. V., zatímco odvolání poškozených J. V., L. H. a G. V. důvodnými neshledal.
13. Přezkumem spisového materiálu se odvolací soud přesvědčil, že poškození F. V., jeho rodiče J. V. a L. H. a sestra poškozeného G. H. nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy vůči obžalované v trestním řízení řádně a včas uplatnili prostřednictvím svého zvoleného zmocněnce, a to poškozený F. V. v celkové výši 1.234.799,50 Kč, poškozená J. V. v celkové výši 828.765,- Kč, poškozený L. H. v celkové výši 682.500,- Kč a poškozená G. V. ve výši 477.750,- Kč. Poškození tyto nároky na náhradu škody doložili listinnými důkazy (č. l. 316 – 381), které obvodní soud v rámci hlavního líčení řádně provedl.
14. Odvolací soud z důkazů, které předložil zmocněnec poškozených 1) – 4) a které provedl ve veřejném zasedání, zjistil, že v době od vyhlášení napadeného rozsudku došlo ke změně situace ohledně plnění pojišťovnou Kooperativa z pojistné smlouvy obžalované **poškozenému F. V.**, kterému tato pojišťovna vyplatila celkem částku 2 000 000 Kč. Tím se zčásti potvrdila správnost závěru obvodního soudu, že za situace, kdy obžalovaná jedná se svou pojišťovnou, u které je pojištěna (Kooperativa Vienna Insurance Group), v případě prokázání a doložení požadovaných nároků poškozeného, bude tato pojišťovna hradit poškozeným částku do výše dvou milionů Kč. Odvolací soud přes uvedené považuje výrok, kterým byl poškozený F. V. podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, za vadný. Je třeba souhlasit s argumentací poškozeného F. V., že je povinností soudu spolu s výrokem o vině též rozhodnout o uplatněném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, pokud jsou pro to splněny zákonné podmínky, a soud nesmí zjevně bezdůvodně odkazovat poškozeného s uplatněným nárokem na náhradu škody na občanskoprávní nebo jiné řízení. Poškozený F. V. se k trestnímu řízení řádně a včas připojil, své nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy zčásti doložil. Obvodní soud pochybil, pokud ani zčásti o tomto nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy nerozhodl, ačkoli poškozený svůj nárok řádně a včas uplatnil a doložil listinnými důkazy, které obvodní soud řádně provedl. Navíc v době vyhlášení napadeného rozsudku nebylo ze strany pojišťovny Kooperativa plněno (pojistné plnění v celkové výši 378 982,- Kč bylo uhrazeno na účet zmocněnce poškozeného až 24. 9. 2021). Obvodní soud tedy mohl a měl rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy spočívající v bolestném, a to na základě odborného vyjádření MUDr. Olgy Škodové, které toto vyčíslila 758 body a bolestné činilo celkem částku 258 667,- Kč, dále o náhradě škody za další náklady spojené s léčením, které Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

poškozený F. V. vyčíslil částkou 118 184 Kč a doložil listinami na č. 343-346, 357-360. Obvodnímu soudu dále nic nebránilo v tom, aby rozhodl o uplatněném nároku poškozeného F. V. na přiznání další nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách, se kterou se poškozený v rámci trestního řízení připojil s částkou 600 000 Kč. Oproti těmto nárokům se odvolací soud ztotožnil se závěrem obvodního soudu, že v rámci trestního řízení nebylo možné rozhodnout o nároku poškozeného F. V. na náhradu věcné škody v celkové částce 181 990 Kč (zničený skútr Honda CBR, IPhonex, Helma HJC, výfuk Leo, tričko a kalhoty) a náklady za ošetřovné v částce 194 184 Kč, neboť tato škoda nebyla v trestním řízení dostatečně doložena a její výše prokázána. Obvodní soud proto poškozeného F. V. s těmito nároky na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

15. Vzhledem k tomu, že odvolací soud doplnil dokazování listinami, které u veřejného zasedání k jeho výzvě předložil zmocněnec poškozených 1) – 4), a ze kterých zjistil, že v mezidobí pojišťovna Kooperativa z pojistného plnění zaplatila poškozenému F. V. částky 378 982 Kč a 1 621 018 Kč, celkem tedy 2 000 000 Kč (ty byly připsány na účet zmocněnce poškozeného ve dnech 24. 9. 2021 a 29. 11. 2021), dospěl odvolací soud k závěru, že důvodné je odvolání poškozeného F. V. pouze v té části, kde se domáhá přiznání nároku na další nemajetkovou újmu v souladu s ust. § 2958 o.z., která spočívá v duševních útrapách, které jednáním obžalované utrpěl. Poškozený F. V. se v adhezním řízení připojil s nemateriální újmou ve výši 600 000 Kč (§ 2958 o.z.), která vznikla zásahem do jeho duševní integrity, kdy má stále poruchy kognitivních funkcí, dyskoncentraci a exhaustivní syndrom (těžko přijímá nový život, který už nikdy nebude plnohodnotný, trpí psychickými útrapami a emoční rozladěností). Je třeba souhlasit s argumentací poškozeného, že zejména on byl jednáním obžalované nejvíce postižen nejen fyzicky, ale i v duševní sféře a zřejmě si trvalé následky ponese celoživotně. Ačkoli obvodní soud provedl k tomuto uplatněnému nároku dokazování listinnými důkazy a výsledkem poškozeného, vyvodil z nich nesprávné závěry.

16. *Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.*

17. Obvodní soud pochybil, pokud nerozhodl o přiznání další nemajetkové újmy ve smyslu § 2958 o.z., spočívající v odčinění duševních útrap, které poškozený jednáním obžalované v podobě způsobené újmy na zdraví utrpěl. Již z vlastního rozsahu zranění a jeho následků a okolností případu není pochyb o tom, že poškozený utrpěl v důsledku trestního jednání obžalované nejen fyzickou bolest, za kterou byl následně po vyhlášení napadeného rozsudku v podobě bolestného odškodněn pojišťovnou Kooperativa ve výši 317 498,50 Kč, ale též duševní útrapy, které nebyly odborným vyjádřením MUDr. Škodové vyčísleny. Odvolací soud se ztotožnil s argumentací poškozeného F. V., že v jeho případě se jedná o specifické okolnosti vymykající se obvyklému průběhu léčby a stabilizace zdravotního stavu nad míru obvyklou, že duševní útrapy způsobené psychickou újmou, kdy poškozený se velmi těžko vyrovnává s velkým negativním zásahem do jeho zdraví, ke kterému došlo v přímé souvislosti s dopravní nehodou. Těžko přijímá nový život, je u něj znatelná těžká emoční nestabilita, rozladěnost, agresivita. Poškozený nepochybně utrpěl psychickou újmu vyvolávající u něj značné duševní útrapy, resp. duševní bolestivé stavy. Tyto duševní útrapy nebyly zohledněny v odborném vyjádření o bolestném, které reflektuje pouze bolestivé stavy související se zásahem do tělesné integrity. Odvolací soud se ztotožnil s názorem poškozeného, že tyto duševní útrapy nelze odškodnit v rámci bolestného a náhrady za ztížení společenského uplatnění, ale musí být odškodněny v rámci tzv. další nemajetkové újmy podle § 2958 o.z. (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 1564/20). Jako přiměřené považuje odvolací soud odškodnění duševních útrap v částce 250 000 Kč, která odpovídá zranění poškozeného, jeho déletrvající obavě o život po nehodě, psychickým potížím. Tato nemateriální újma v podobě duševních útrap vychází nejen z podstaty utrpěných zranění, ale byla prokázána

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

výpovědi poškozeného V., lékařskými zprávami, včetně lékařské zprávy z oboru psychiatrie ze dne 24. 6. 2021 (č. 341), ve které MUDr. Richard Zajíc potvrdil duševní útrapy poškozeného spočívající v xxx, které trvaly ještě v době vypracování této lékařské zprávy. Odvolací soud považuje tuto částku, která může zčásti odčinit duševní útrapy poškozeného, které nepochybně v důsledku utrpených zranění a následku v podobě ztráty mobility trvaly nejméně do června 2021 (viz lékařská zpráva psychiatra Zajíce), za přiměřenou. Pokud obtíže spojené s psychickým prožíváním utrpeného zranění přerostou v trvalý následek, bude je třeba zahrnout do náhrady za ztížení společenského uplatnění, kterou bude řešit civilní soud v rámci rozhodnutí o nemajetkové škodě za ztížení společenského uplatnění (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu 6 Tdo 1309/2019 – R 39/2019, 25 Cdo 3228/2014).

18. Odvolací soud proto po částečném zrušení napadeného rozsudku uložil podle § 228 odst. 1 tr. ř. obžalované povinnost uhradit tuto nemateriální újmu poškozenému F. V. v částce 250 000 Kč v souladu s § 2958 o.z.
19. Pokud jde o ztížení společenského uplatnění, toto bylo zmocněncem poškozeného F. V. na základě odborného vyjádření MUDr. Škodové o jistých trvalých následcích odhadnuto nejméně na částku 5 000 000 Kč s tím, že skutečnou výši této nemateriální újmy však lze určit, až se zdravotní stav poškozeného ustálí. V mezidobí, tj. od vyhlášení napadeného rozsudku, došlo k vypracování znaleckého posudku ohledně ztížení společenského uplatnění a revize bolestného, který byl poškozeným předložen pojišťovně Kooperativa, která na jeho základě upravila náhradu škody a nemajetkové újmy z pojistné smlouvy obžalované. Zmocněnec poškozeného u veřejného zasedání předložil listiny, kterými odvolací soud doplnil dokazování. Z likvidační zprávy číslo PU 4213026360 tak zjistil, že **pojišťovna Kooperativa uhradila poškozenému F. V. na náhradě škody a nemajetkové újmy celkem částku 2 000 000 Kč**. Jedná se o škodu na věcech v částce 26 462 Kč, bolestné v částce 258 667,50 Kč, náklady spojené s léčbou v částce 117 674 Kč, ošetrovné v částce 57 640 Kč, dále částku 91 813 Kč (doplatek bolestného 58 831,- Kč, odměna znalci 21 000 Kč, bércová ortéza 11 192 Kč, parkovné 90 Kč, fyzioterapie 700,- Kč) a za ztížení společenského uplatnění částku 1 447 744 Kč, která byla stanovena jako záloha do výše limitu pojistné smlouvy, tj. částky 2 000 000 Kč.
20. Poškozený F. V. dále doložil a listinnými důkazy byla prokázána škoda ve smyslu § 2960 o.z., tj. škoda materiální spočívající v nákladech na půjčení si vozíku a podsedáku ve výši 1 920,- Kč (doklady č. l. 359), léky v částce 896,- Kč (doklady č. l. 345 – 346), fyzioterapie ve výši 4 300 Kč (faktura č. l. 344), terapie na klinice Axon ve výši 68 000 Kč (faktura č. l. 360), mechanický vozík v částce 42 308,- Kč (daňový doklad č. l. 357), parkovné za motorku v částce 250 Kč (doklady č. l. 343), parkovné za kontroly poškozeného ve zdravotnických zařízeních ve výši 510 Kč (účtenky č. l. 358), tedy v celkové výši **118 184,- Kč**. Jak se odvolací soud v rámci doplněného dokazování přesvědčil, i tato škoda, s výjimkou částky 510 Kč za parkovné, byla pojišťovnou Kooperativa z pojistky obžalované uhrazena.
21. Pokud jde o další nároky na náhradu škody, se kterými se poškozený F. V. v trestním řízení připojil, dospěl odvolací soud k závěru, že o těchto v rámci adhezního řízení nelze rozhodnout, a proto poškozeného podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Jedná se jednak o ošetrovné ve výši **194 142 Kč** (to bylo částečně **hrazeno pojišťovnou Kooperativa v částce 57 640 Kč**), které mělo poškozenému vzniknout tím, že o něj v době neschopnosti pečovali jeho rodiče J. V. a L. H. a sestra G. V., neboť k prokázání této škody je třeba provádět další dokazování, které je nad rámec potřeb trestního řízení. Čestná prohlášení rodičů a sestry poškozeného (č. l. 356), kterými byl tento nárok doložen, považuje odvolací soud za nedostatečný důkaz k prokázání tohoto nároku a je proto třeba jej uplatnit v občanskoprávním řízení (nad rámec toho, co bylo pojišťovnou Kooperativa plněno).

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

22. Rovněž nárok poškozeného F. V. na náhradu **materiální škody** v celkové výši **181 900 Kč**, nebyl v rámci trestního řízení prokázán, aby bylo možné uložit obžalované povinnost k náhradě této škody. Obžalovaný k prokázání této škody doložil nákupní doklady ohledně motocyklu za 125 000 Kč a odborné vyjádření o totálním zničení motocyklu, ten však byl zakoupen již 9. 2. 2019 a faktickou výši škody k době činu by bylo třeba prokázat dalšími důkazy (odborné vyjádření je ohledně časové hodnoty motocyklu nedostatečné a neurčité). Stejně závěry platí ohledně dalších věcí, tj. IPhonexu, helmy, výfuku Leo, oblečení poškozeného, neboť odvolací soud nepovažuje jejich hodnotu za prokázanou nákupními doklady (IPhonex zakoupen již 22. 12. 2017 a nebyla zjištěna časová hodnota) či čestným prohlášením poškozeného (č. l. 350). Obvodní soud nepochybil, pokud poškozeného F. V. s takto uplatněným nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Je třeba jen doplnit, že v mezidobí byl již tento nárok **částečně uhrazen pojišťovnou Kooperativa v částce 26 462 Kč** (helma HJC 10 322,- Kč, výfuk Leo – 13 500 Kč, Air Pods – 940 Kč, tričko Guess – 500 Kč a kalhoty – 1 200 Kč).
23. Pokud jde o nároky **poškozených J. V., G. V. a L. H.** na náhradu nemajetkové újmy podle § 2859 o.z., pak zde se odvolací soud zcela ztotožnil se závěrem obvodního soudu, že tyto nebyly provedeným dokazováním prokázány a za účelem jejich zjištění by bylo třeba provést další důkazy (zejména výslechy poškozených, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a další), což jde nad rámec trestního řízení, kdy adhezní řízení má vůči trestnímu řízení toliko podpůrnou úlohu a není smyslem trestního řízení provádět rozsáhlé a časově náročné dokazování k nárokům poškozeného, které zcela vybočuje z potřeb trestního řízení. Odvolací soud, byť nezpochybnuje vážnost psychické újmy, kterou tito poškození prožili a prožívají vzhledem k újmě na zdraví, kterou utrpěl jejich syn a bratr, nepovažuje čestná prohlášení poškozených a fotografie jako dostatečné důkazy k prokázání tohoto nároku. Odvolací soud shledal výrok, kterým obvodní soud poškozené J. V., G. V. a L. H. odkázal s uplatněnými nároky a náhradou škody či nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, jako věcně správný a odvolání těchto poškozených nedůvodná. Rovněž škodu, kterou utrpěla poškozená J. V. v podobě jízdového za svým synem do nemocnice, bude třeba řešit v rámci občanskoprávního řízení.
24. Odvolací soud na základě shora uvedeného napadený rozsudek výrokem pod bodem I. podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. zrušil pouze ve výroku o náhradě škody ve vztahu k poškozenému F. V., a sám znovu rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, tedy podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obžalované povinnost zaplatit poškozenému F. V. na náhradě nemajetkové újmy v podobě duševních útrap částku 250 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. poškozeného F. V. odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
25. Výrokem pod bodem II. pak odvolací soud odvolání obžalované a poškozených J. V., L. H. a G. V. jako nedůvodná podle § 256 tr. ř. zamítl.
26. Ve výrocích o vině, trestu a náhradě škody ve vztahu k poškozené VZP ČR a poškozeným J. V., L. H. a G. V. tedy zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. ř. však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 30. listopadu 2021

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.